

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 2019

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων**

Θέμα: «Επιβολή ποινής σε περίπτωση πλαστογραφίας τίτλου σπουδών».

Προσφάτως, γίναμε όλοι δέκτες ενός δικαστικού παράδοξου, ήτοι της επιβολής ποινής κάθειρξης 10 ετών σε μία καθαρίστρια, επειδή πλαστογράφησε το απολυτήριο δημοτικού. Η πλαστογραφία είναι σαφώς ποινικά κολάσιμη πράξη, ωστόσο κατά κοινή ομολογία, η επιβολή μίας τέτοιας αυστηρής ποινής, στην προκειμένη περίπτωση δεν τελεί σε αναλογικότητα με την βαρύτητα της πράξης.

Η παραπάνω είδηση, προκάλεσε περαιτέρω το κοινό περί δικαίου αίσθημα, δεδομένου ότι για την ίδια πράξη για την οποία η εν λόγω καθαρίστρια οδηγήθηκε στη φυλακή, άλλοι κατηγορούμενοι δεν δικάστηκαν, καθώς κατά το χρόνο εκδίκασης της υπόθεσής τους παύθηκε η ποινική τους δίωξη. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι στους τελευταίους, η ποινική δίωξη ασκήθηκε κατά το άρθρο 217 ΠΚ, σύμφωνα με το οποίο «όποιος με σκοπό να διευκολύνει την άμεση συντήρηση, την κίνηση ή την κοινωνική πρόοδο αυτού του ίδιου ή άλλου καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει πιστοποιητικό ή μαρτυρικό ή άλλο έγγραφο που μπορεί να χρησιμεύσει συνήθως για τέτοιους σκοπούς ή εν γνώσει του χρησιμοποιεί τέτοιο πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή με χρηματική ποινή», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν. 4411/2016 το αξιόποινο της άνω πράξης και εφόσον αυτή έχει τελεστεί μέχρι και 31-3-2016, εξαλείφεται και παύεται η ποινική δίωξη. Για την ίδια λοιπόν πράξη, άλλοι κατηγορούμενοι διώκονται κατά το άρθρο 217 ΠΚ και άλλοι κατηγορούμενοι διώκονται κατά τα άρθρα 216 παρ. 3 ΠΚ και 386 παρ. 3 ΠΚ και σύμφωνα με το Ν. 1608/1950 όπως ισχύει σήμερα τροποποιημένος, για συρροή κακουργηματικής πλαστογραφίας με κακουργηματική απάτη σε βάρος του Δημοσίου, δεδομένου ότι στην τελευταία περίπτωση, όλοι οι μισθοί του εργαζομένου με το πλαστό απολυτήριο εκλαμβάνονται προς υπολογισμό της ζημίας του Δημοσίου. Εφόσον λοιπόν η ποινική δίωξη ασκηθεί με αυτόν τον τρόπο, χωρίς εν συνεχεία να μετατραπεί η κατηγορία, η αυστηρή ποινή είναι μονόδρομος. Το αδίκημα μάλιστα της

απάτης σε βάρος του Δημοσίου με επιβαρυντική περίπτωση για καταχραστές του δημοσίου χρήματος, επιφέρει μέχρι και ισόβια κάθειρξη. Για την ίδια πράξη λοιπόν, κάποιος μπορεί από το να κηρυχθεί αθώος, μέχρι και να καταδικαστεί σε ισόβια. Τέτοια αντίφαση όμως σε καμία περίπτωση δεν συνάδει με τον νομικό μας πολιτισμό.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κ. Υπουργός,

- Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί, ώστε να αντιμετωπισθεί η παραπάνω παθογένεια της ποινικής δικαιοσύνης και να υπάρξει ενιαία αντιμετώπιση της ίδιας ποινικά κολάσιμης πράξης, με επιβολή ποινής ανάλογης της βαρύτητάς της;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Στογιαννίδης Γρηγόριος

Ακριώτης Γεώργιος

Βάκη Φωτεινή

Γάκης Δημήτριος

Δέδες Ιωάννης

Δουζίνας Κωνσταντίνος

Εμμανουηλίδης Δημήτριος

Ζεϊμπέκ Χουσεΐν

Θεοφύλακτος Ιωάννης

Θραψανιώτης Εμμανουήλ

Καββαδία Ιωαννέτα (Αννέτα)

Καραγιαννίδης Χρήστος

Καρά Γιουσούφ Αϊχάν

Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)

Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)

Καστόρης Αστέριος

Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)

Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Μανιός Νικόλαος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μηταφίδης Τριαντάφυλλος

Μουμουλίδης Θεμιστοκλής (Θέμης)

Μουσταφά Μουσταφά

Μπγιάλας Χρήστος

Ντζιμάνης Γεώργιος

Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)

Παπαδόπουλος Χριστόφορος

Παυλίδης Κωνσταντίνος

Ρίζος Δημήτρης

Ριζούλης Ανδρέας

Σέλτσας Κωνσταντίνος

Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)

Σκούφα Ελισσάβετ – Μπέττυ

Σπαρτινός Κωνσταντίνος

Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος

Τριανταφύλλου Μαρία

Τσόγκας Γεώργιος